

spravovaných, ktorým sa majú tiež upraviť jejich odpočívne pôžitky podľa zásad cit. zák. č. 287/24, nie však podľa zásad zák. č. 310/24.

Nss ale vyslovil, — a to i v príčine tej, že penzijné pôžitky býv. župných zamestnancov na Slov. byly im vyplácané zo župných penzijných fondov, ktoré podľa odst. 2. § 9 zák. č. 126/20 prešly do vlastníctva štátu a do správy štátnej, — už v nál. Boh. A. 6934/27, že predpisy zák. č. 287/24 nevzťahujú sa na zvýšenie penzijných pôžitkov župných zamestnancov, pre nich platí výlučne č. 310/24.

Keďže sť-l' v jeho sťažnosti ostatne nepopiera, že prepoklady v zák. č. 310/24 u neho by nejestvovaly, nemohol nss uznať napadnuté rozhodnutie nezákonným preto, že žal. úrad odpočívne pôžitky sť-love upravil podľa zák. č. 310/24 a že dľa námietky sťažnosti nevzal za podklad tejto úpravy ustanovenie zák. č. 287/24, keďže ustanovenia tohoto zák. podľa svrchu uvedeného nál. pre sť-la vôbec neplatia.

Č. 8011.

Vyvlastnění. — Řízení před nss-em: * Proti udělení vyvlastňovacího práva podle § 5 zák. čl. XLI:1881 není přípustna stížnost třetích osob k nss-u.

(Nález ze dne 5. června 1929 č. 11.172.)

V ě c: František H. v Bratislavě proti ministerstvu vnitra stran udělení vyvlastňovacího práva.

V ý r o k: Stížnost se odmítá jako nepřipustná.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím udělilo min. vnitra v dohodě s min. škol. jakož i min. prací státní správě, zastoupené referátem min. prací v Bratislavě, ve smyslu ustanovení § 1 bodu 1. zák. č. 72/24 a vzhledem k ustanovení § 2 zák. čl. XLI:1881 právo vyvlastňovací podle § 5 tohoto zák. čl. k vyvlastnění pozemku v kat. obci Bratislavě, potřebného pro novostavbu národní školy s vyučovací řečí čsl.

Pojednáváje o stížnosti do rozhodnutí toho podané, musil se nss nejprve z moci úřední zabývatí otázkou své vlastní příslušnosti k rozhodování o stížnosti té. Podle § 2 zák. o ss rozhoduje nss ve všech případech, v nichž kdo tvrdí, že byl nezákonným rozhodnutím neb opatřením některého úřadu správního ve svých právech zkrácen. Podmínkou příslušnosti nss-u k rozhodování o podané stížnosti jest tedy, aby stížností bylo napadeno rozhodnutí neb opatření úřadu správního, které jest vůbec způsobilé dotknouti se práv st-lových.

V daném případě napadá st-l výrok žal. min., kterýmž bylo státní správě uděleno právo podle § 5 zák. čl. XLI:1881, t. j. vyvlastňovací právo pro zamýšlenou novostavbu školy.

Tímto udělením vyvlastňovacího práva nebylo a nemohlo býti saženo do práv žádné osoby třetí a tedy ani do práv st-lových. Udělením práva dle § 5 cit. zák. čl. dekretuje pouze úřad k tomu povolaný, že určitý podnik jest jedním z podniků, jimž zák. čl. XLI:1881 přiznává právo domáhati se vyvlastnění. Správa podniku, jež chce cestou vyvlastnění domoci se pozemku, potřebného k realizaci podniku toho, musí si napřed vymoci udělení abstraktního práva vyvlastňovacího po-

dle § 5 a teprve když toto právo má a nepodařilo-li se jí dosíci vyhlédnutého pozemku dohodou s jeho vlastníkem (po příp. nedá-li obec k docílené dohodě souhlasu), může správa podniku podle § 32 odst. 2 téhož zák. čl. žádati o zahájení vyvlastňovacího řízení za účelem získání konkrétního pozemku. Má tedy udělení práva dle § 5 cit. zák. v relaci vůči okruhu osob, které by mohly přijít v úvahu jako budoucí expropriáti, povahu pouhé kvalifikace budoucího exproprianta, do práv těchto majitelů pozemků se jím však dosud nikterak nezasahuje.

Na tom nic nemění okolnost, že podle § 42 cit. zák. čl. vyvlastňující podnik může se za průkazu propůjčeného práva vyvlastňovacího na základě řádného plánu vyvlastňovacího domáhati ještě před stanovením plánu toho, aby vyvlastňovací právo bylo na realitách v plánu zakreslených pozemnoknižně zaznamenáno s účinky, popsány bližší v odst. 2 téhož zák. ustanovení, neboť ani tímto pozemnoknižním aktem, jež na zakročení vyvlastnítele vykonává příslušný soud a jenž předpokládá právě předložení řádného plánu vyvlastňovacího u vyvlastň. úřadu, nestává se původní abstraktní povolení úřadů správních konkrétním opatřením správním, působícím proti určité osobě, naopak zůstává i pak pouhou podmínkou pro vydání aktu správního, t. j. rozhodnutí vyvlastňovacího, které teprve do právní sféry vlastníka pozemku zasáhá.

Č. 8012.

Živnostenské právo (Slovensko): * Živnostenský úřad II. stolice je na základě ustanovení §§ 58 a 252 živn. zák. č. 259/24 oprávněn z důvodů požární policie změnit, ba dokonce zmenšit vymetací obvod prodejně živnosti kominické. V tomto svém právu není omezen ohledy na neztenčené pobírání dosavadního výtěžku majitelem prodejně práva kominického z jeho živnosti.

(Nález ze dne 6. června 1929 č. 1262.)

V ě c: Jan a Irena B. v P. a spol. (adv. Dr. Rud. Linkenberg z Nitry) proti ministerstvu obchodu o vymetací obvod kominický.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání st-lů z výnosu býv. župního úřadu v Nitře z 8. února 1927, jímž byly provedeny změny v ohraničení vymetacích obvodů kominických v župě nitranské. resp. pokud byla tato župa znovu rozdělena na vymetací obvody kominické.

O stížnostech uvažoval nss takto: — — — —

St-lé poukazují k tomu, že provozují své živnosti kominické na základě reálného práva, totiž na základě prodejně práva živnostenského a namítají v podstatě, že příčí se této povaze jejich živností, aby jejich dosavadní vymetací obvody byly podstatně měněny. Námitka tato není důvodná.

V § 6 zák. čl. VIII:1872 bylo obsaženo ustanovení, že nová reální práva nelze udílet, že však již udělená práva reální se zachovávají v platnosti, ale tak, že jiní ve výkonu stejné živnosti nesmějí býti ome-